

Міжнародний обласний фестиваль ім. К. Маркса

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27 квітня 1985 року

№ 51-52 (3558-3559)

Ціна 4 коп.

ПОБРАТИМИ

АНОНС

Операція «Побратими», яка проходить по всій республіці і якій присвячений сьогоднішній номер «Молодого комунара» та цілий ряд масових заходів колективу редакції, проходить в рамках підготовки до визначної події у житті молоді всього світу — XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Вона присвячена Дню поріднених міст.

Не випадково сьогоднішній номер журналісти «Молодого комунара» готували спільно із колегами з молодіжного видання «Надмчк» тольбухівської окружної газети «Добруджанська трибуна». У номері йдеться про трудовий ентузіазм молодих тольбухівців і кіровоградців у праці назустріч фестивалю, про їхній вклад в ударні фестивалеві справи ДКСМ та ВЛКСМ. Яким буде фестиваль? Яким уявляють його організатори молодіжного форуму? Як позначається участь у підготовці до фестивалю на житті й щоденних справах спілчанських організацій Кіровоградщини й Добруджі? Відповіді на ці та інші запитання ви знайдете у сьогоднішньому номері нашої газети. Віп — про нашу мирні справи, про нашу дружбу й взаєморозуміння.

Фотомонтаж В. ГРИБА.

І НАШ ВКЛАД

Мені випала велика честь — представляти комсомолу Кіровоградщини на XII Всесвітньому фестивалі молоді і студентів. Тому й думаю тепер: що я розкажуватиму людям там, у Москві, про себе, про свій край? Торік ми непогано попрацювали на вирощенні кукурудзи — виборили перше місце в соціалістичному змаганні кукурудзодовів області. Мені — групкомсоргові — присуджено премію Ленінського комсомолу. Але час іде, він ставить нові й нові завдання.

Нині наша комсомольсько-молодіжна ланка готується до сівби кукурудзи. І проведемо її органі-

зовано. Техніка в порядку. Високоякісно готуємо плосці під сівбу. Подбали і про насіння й про добрива...

Все це ніби й не пов'язане з фестивалем, але й пов'язане теж. Тому, що фестиваль — для збереження миру на планеті. Так само й наша мирна хліборобська праця — вона для того, щоб міцніла наша Радянська держава — оплот миру й дружби народів у всьому світі.

Певен, що не лише я так розумію слова «готуватися до фестивалю». Наш КМК (у ньому вісім механізаторів) зобов'язався виростити на площі 130 гектарів високий урожай зерна кукурудзи. Це — теж наш

вклад у підготовку до фестивалю. Молоді механізатори нашої третьої тракторної беруть участь в усіх заходах, присвячених фестивалю і боротьбі за мир. Тому, що це так само наша кровна справа, як і сівба, як збирання врожаю.

Про це і готуюся розповісти своїм майбутнім із різних країн, з якими зустрінуся у Москві. І вірю: всі вони мене зрозуміють.

Ю. ПІДДУБНИЙ,
групкомсорг КМК кукурудзодовів колгоспу імені Калініна Новоархангельського району, лауреат премії Ленінського комсомолу.

КЛУБ ЗБИРАЄ ДРУЗІВ

ТУТ ЗБИРАЮТЬСЯ ВЕЧОРАМИ ТОЛБУХІНСЬКІ ЮНАКИ І ДІВЧАТА ПОДІЛИТИСЯ ДУМКАМИ З ШИРОКОГО КОЛА ПИТАНЬ, ЯКІ ЇХ ХВИЛЮЮТЬ У ХОДІ ПІДГОТОВКИ ДО XII ВСЕСВІТНЬОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ ТА СТУДЕНТІВ У МОСКВІ. НАЗВА У ОКРУЖНОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО КЛУБУ ПРОМОВИСТА — «ДРУЖБА».

Комсомольці окружної медичної технікуму організували у фестивальному клубі виступи політичного театру та хору політичної пісні. Їхній репертуар поповнився новими творами, які оспівують дружбу між народами.

...Першими гостями клубу «Дружба», який за два місяці свого існування

став постійнодіючим інформативним і культурним центром молоді Добруджі, місцем проведення тематичних вечорів і концертів, були Херман Собрало — один з організаторів молодіжного фестивалю на Кубі в 1978 році та радянський інженер Сергій Іванов. Вшлякво теплою, змістовною була зустріч у «Дружбі» тольбухівської молоді з представником Софійського Будинку радянської науки та культури Валерієм Весніним. Особливий інтерес викликала його розповідь про підготовку радянської молоді до фестивалю, її нові патріотичні почини.

У нашому фестивальному клубі «Дружба» ми будемо докладно висвітлювати результати оголошених молодіжних конкурсів художньо-творчої інтелігенції, інформуватимемо про надходження на рахунок фестивалю коштів, одержуваних від добровільної праці юнаків і дівчат. Ми надаємо гласності усім проявам ініціативи молоді округу. Їхнім прагненням гідно зустріти XII Всесвітній фестиваль.

Влітку «Дружба» відкрив танцювальний майданчик зі сценою, влаштує пролаж фестивалевих сувенірів і літератури, проведе тижень Московського фестивалю, до якого широко розгорнула підготовку.

Б. ДИМИТРОВ,
перший секретар Толбухівського обласного комітету ДКСМ.

ПОБРАТИМИ

ОТЖЕ, на провіді Світловодськ. Першим слово має бригадир плавильників заводу чистих металів імені 50-річчя Союзу РСР Валентин Миколайович ДРОШЕНКО:

— Ініціатива передової комсомольсько-молодіжної бригади наших колег-плавильників, яку очолює лауреат премії Ленінського

Олександр ПОКРОВСЬКИЙ, другий секретар Світловодського міськкому ЛКСМУ:

— Хочу доповнити Валентина Миколайовича. Ініціатива бригади Миколи Петрова знайшла своїх послідовників не тільки на своєму підприємстві, а й у місті. Так комсомольсько-молодіжний колектив цеху № 2 дільниці гарячого пресування комбінату твердих сплавів і тупоплавких металів, який очолюють два тезки — Олександр Харченко — керівник і групкомсорг, зобов'язався до відкриття XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів виконати план першого року наступної, XII п'ятирічки.

громадського тваринництва, члени комсомольсько-молодіжного колективу зобов'язалися одержати на кожному гектарі по 36,7 центнера кормових одиниць, зібрати 320 центнерів зеленої маси.

Жнива — вінець усієї праці хлібороба за рік. Щоб успішно виконати взяті зобов'язання до дня відкриття фестивалю, в колективі бригади намітили чіткий план роботи на цей період. До кінця липня планується скосити 320 гектарів зернових і зібрати на кожному з них понад 38 центнерів добірної зерна. Збиратимуть урожай зернових культур кращі молоді хлібороби Андрій Бобко, Петро Кротюк,

За законами

ЛН МОСКВА 1985

них церемоній відкриття й закриття фестивалю. Творчим колективом керує народний артист РРФСР лауреат премії Ленінського комсомолу Борис Миколайович Петров. Він же у творчій співдружності з

не повторюватись. Десятки спеціальних складних конструкцій, численні реквізити, тисячі костюмів, творчість тисяч людей — все це буде поставлено на службу задумам організаторів фестивалю. Певні трудно-

Два місяці лишається до відкриття XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. У ці дні особливо напружено працюють всі відділи Радянського підготовчого комітету — а їх більше двадцять, в тому числі — студентської, дитячої, спортивної, туристської та інших програм. Яких питань їм тільки не доводиться вирішувати! — починаючи від організаційного забезпечення і закінчуючи міжнародними. У роботі кожного відділу є свої складності, сирізь вона дуже відповідальна, але відповідальність, яка лежить на

професором Ленінградського інституту культури імені Н. К. Крупської Дмитром Михайловичем Генкіним розробив і сценарій обох свят. Інші відбуваються творче допрацювання, «доводка» окремих епізодів цих справді грандіозних заходів.

КОР.: Часу до початку фестивалю лишилося не так уже й багато...

В. В.: Взагалі, підготовчий період випав нам стислий. Для порівняння скажу: він у чотирі рази коротший, ніж той, який мали організатори підготовки Олімпіади-80. Тим часом ми повинні зробити фестивалі свят не менш грандіозними, хоча, звичайно,

їх створюються од того, що вся «матеріальна частина» виготовляється на підприємствах, які й без того мають напружені плани. Однак одразу обмовлюся: адміністрація, комсомольці заводів, фабрик, художніх майстерень зустрічають наші замовлення дуже доброзичливо, дошукують резерви, аби в строк і без шкоди для основного виробництва виконати їх.

КОР.: Певно, серед ваших підрядчиків не лише сталіністичні підприємства й організації?

В. В.: Але вони — в першу чергу, зокрема — Міністерства авіаційної і легкої промисловості, «Головпромспорт», трикотажний

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ КАЛЕНДАР

Свято юності, свято братерства, свято добрих надій і щасливих сподівань. Свято миру і дружби — таким прийде на радянську землю XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів. Його з нетерпінням чекають і представники усіх трудових колективів Кіровоградщини. Чекають і зустрічають новими трудовими успіхами. «Фестиваль на трудовому календарі» — такою буде тема сьогоднішньої переключки «МК». участь у якій візьмуть комсомольські ватажки господарств, керівники комсомольсько-молодіжних колективів підприємств, комсомольські працівники області.

комсомолу Микола Петров: «До XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів виконати піврічний план першого року дев'яностої п'ятирічки з кожним днем знаходить все нових і нових послідовників. Ось нещодавно на комсомольських зборах заводу хлопці з мості бригади дали слово не тільки досягти рубежу Миколи Петрова, а й перевершити його.

Зв'язавши свої можливості, ми намітили до молодіжного форуму виконати виробничі завдання 8-ми місяців 1986 року. Це — реально. У нашій бригаді не буває такого, щоб хтось із робітників допускав брак при виготовленні продукції, чи не зумів підмінити товариша на іншому устаткуванні. Кожен вболіває за успіхи колективу, думає над вдосконаленням виробничих процесів, на практиці застосовує новинки.

З перших днів нового року ми перейшли працювати на розширену зону обслуговування обладнання. Це дало можливість бригаді щодня перевиконувати завдання на 20—30 процентів.

Неабиякого розмаху у ці дні, пов'язані з такими знаменними подіями як 40-річчя Великої Перемоги, 50-річчя стахановського руху, набуло соціалістичне змагання. В авангарді його йдуть наші комсомольці плавильники Юрій Єфімов, Віктор Бугайов, Юрій Березов, Костянтин Ткачук.

Недавно наш колектив порерахував 10 процентів преміальних у Фонд миру, а до відкриття XII Всесвітнього фестивалю вирішили переказати одноденну заробітну плату у фонд молодіжного форуму.

Цей колектив дає вже працює за календарем 1986 року, а план 6-ти місяців 1986 року виконає ще до дня виборів у Верховну Раду УРСР.

На телефонному прозоді — **Новоархангельський район.** Слово має **Віра ОЛЬШЕВ-СЬКА,** секретар комсомольської організації колгоспу «Червона комуна»:

— Три роки минуло з того часу, як у нашому колгоспі була створена комсомольсько-молодіжна тракторна бригада. Юнаки, які твердо вирішили працювати біля землі, сіли за кермо потужних тракторів та комбайнів. Минулого року колектив першої тракторної бригади, яку очолює Михайло Павлович Руденко, зібрав високий урожай зернових та технічних культур. І, ясна річ, велику допомогу в досягненні успіху надали молодим механізаторам досвідчені, ті, хто не рік і не два плекають врожаї — В. М. Плаксивий, В. П. Ольшевський, Б. Г. Микільський, А. Г. Шкіндер.

Охоче йдуть у першу тракторну бригаду випускники школи. Торік молодіжний колектив поповнили Віктор Кучеренко, Валерій Бабанський, Юрій Шумілов та інші. З допомогою наставників молоді механізатори швидко стають повноправними членами колективу.

Нинішній рік — завершальний в 11-й п'ятирічці. Багатий він знаменними і пам'ятними подіями. Одна з них — Всесвітній фестиваль молоді і студентів, який відбудеться 27 липня. Готуючись гідно зустріти цю славу дату, комсомольсько-молодіжна тракторна бригада взяла підвищені соціалістичні зобов'язання. У період заготівлі кормів для

Валерій Бабанський, Петро Ольшевський, Петро Кисіль. — Дозвольте мені? — до

розмови включився секретар комітету комсомолу **Олександрійського електромеханічного заводу Микола ЧАБАН:**

— Нещодавно у нас на заводі пройшли комсомольські збори, на яких комсомольсько-молодіжний колектив в'язальниць схемних джгутів складального цеху № 101 (бригадир Т. М. Куликова, групкомсорг С. Дякова) виступив з ініціативою: «XII фестивалю — XII ударних змін з найвищою продуктивністю праці». Цю ініціативу підтримали усі КМК підприємства.

Окрім того, молодь електромеханічного заводу зобов'язалася на честь фестивалю відпрацювати додатково ще один день на закончоній сировині, матеріалах і електроенергії.

За минулий рік ми зробили на комсомольсько-молодіжних суботниках і перерахували у фонд XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів понад 9000 карбоанців.

Переключку продовжує **м. Долинська.** **В. ПОКЛАД,** групкомсорг **КМК імені XIX з'їзду ВЛКСМ МТФ № 3 колгоспу імені Леніна:**

— Багатий нинішній рік на визначні події. На високі трудові показники надихає трудівників країни і те, що нинішній рік — завершальний у XI п'ятирічці, рік активної підготовки до XXVII з'їзду КПРС. Словом, надзвичайна напруга трудових буднів примушує колективи вишукувати додаткові резерви.

Комсомольські збори нашої ферми постановили до Дня Перемоги виконати п'ятирічний план.

Свої трудові дарунки готуємо і Всесвітньому фестивалю молоді і студентів, який відбудеться в Москві. Надоїти по 1550 кілограмів молока в середньому від кожної корови — саме на такий рубіж вирішили вийти ми до 27 липня. Звичайно, це вищі зобов'язання взяли наші кращі доярки. Інші зобов'язалися підтягнутися до рівня передовиків.

Розуміємо, що це буде нелегко, але ми докладатимемо всіх зусиль.

Переключку записали: **Л. ЯРОМЕНКО, А. БЕЗТАКА.**

Чого вони повертаються? Чому вони залишаються на землі батьків? Це навчаючись у школі, учні старших класів Комишуватської середньої школи вивчають техніку, проходять практику на полях рідного колгоспу імені XX з'їзду КПРС, тракторну бригаду якого очолює незмінний почесний голова Ради міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград-Толбухін», дівчі Герої Соціалістичної Праці Олександр Васильович Гіталов. Ось де витони того, що молодь після армії охоче йде працювати в колгосп. На знімку: шойно демобілізовані — майбутні механізаторське поповнення — бесідають з О. В. ГІТАЛОВИМ (у центрі). Новоукраїнський район. Фото Г. ВРАДІЯ.

КИРОВОГРАД — ТОЛБУХІН

ТОРІК, У ЖОВТНІ

Оглядаюсь у незабутній жовтень минулого року. Дні тоді стояли теплі, з ласкавим, трохи пригаслим проти літнього сонцем. Під вечір робилося прохолодно, здається уже навіть приморозки вкрались — нагадували, що десь там, ще далеко, але й не за горами зима.

Стояла благодатна, багряна пора золотої осені, коли ми, механізатори й комсомольські працівники, вирушили в далеку дорогу до побратимів наших з Болгарії.

Я хвав у Болгарію на засідання міжнародного клубу механізаторів «Кіровоград — Толбухін» уже втретє (всього ж брав участь у восьми таких засіданнях), а тому чекав, не міг дочекатися, доважданної зустрічі зі своїми давніми знайомими, колегами, товаришами. Знав наперед, що ця зустріч

збагатить мене, буде що розказати своїм хлопцям у бригаді (вони завжди уважно слухають, завжди розпитують після повернення), і сам буду радіти, коли наші болгарські ровесники візьмуть собі на озброєння якусь нашу новинку.

Як гостинно зустрічали нас болгарі! Толбухін, місце-побратим нашого обласного центру. І щоразу, прибуваючи сюди, ми переконуємось — нас тут чекають, нам раді. Щирі, осяйні, усміхнені лиця, дружні потиски рук, знайома, дорога і близька нам слова болгарською, російською мовами!

П'ять днів гостин в Болгарії пам'ятаю до деталей, хоча кожен дель був наповнений зустрічами, бесідами, екскурсіями, араженнями з раннього ранку до пізнього вечора. Пам'ятаю душевні відверті

розмови в окружному комітеті партії і комітеті комсомолу. Пам'ятаю піднесений виступ на зустрічі першого секретаря окружного комсомолу Йорданки Коцовой, змістовні сердечні розповіді механізаторів-побратимів Петра Гінкова, Георгі Христова, Христо Дамьянова. Говорили з трибуни про власний досвід і ми. А скільки ще разів зустрічалися сам на сам, ближче, де бесіда текла просто й невимушено і де можна було почувати найнесподіваніше залицтання!

ГОСТИННОСТІ

комбінат Центральної ради спортивного товариства «Динамо», інженерно-будівельний і архітектурний інститут... А ось вам адреси інших фестивалів: Київ, Ленінград, Тбілісі, Ташкент, Киржач

засадах тульської комсомольці. І задання № 1 на такому бланку одержала спілчанська організація Московського архітектурного інституту. У вільний од залять час спеціально створена група із студент-

Фестивальні факели виготовляє група конструкторів-ситуацістів під керівництвом Б. Тучина (вони ж виготовили олімпійські факели).

Не можна не сказати і про ту допомогу, яку надають брати молодіжні спілки. Товариші з Чехословаччини та Німецької Демократичної Республіки потурбувалися про спеціалістів, частину друкованої продукції буде виготовлено на поліграфічній базі Угорщини; деякі реквізит виготовить молодь Монголії та Корейської Народно-Демократичної Республіки.

Свята відкриття й закриття фестивалю являтимуть собою небувалькі синтез мистецтва і спорту, технічної винахідливості і видовищності, масштабності...

В. В.: Мабуть, не варто ніби розкривати всі наші задумки сповна. Однак дещо може повідомити. Скажімо, на святі відкриття буде задіяно 400 прапороносців, 9000 молодих людей створять художній фон, у дитячому виступі візьме участь 1600 дітей. Серед 2000 спортсменів на святі відкриття будуть представники збірних країн з художньої гімнастики, акробатики, стрибків на батуті, 200 барабанщик,

величезний оркестр, у складі якого 700 музикантів, крокуватиме в колоні на традиційному марш-параді відкриття — він пройде Комсомольським проспектом столиці. До речі, у цьому братиме участь і самодіяльний народний ансамбль «Юність» Кіровоградського педагогічного інституту (він же стане й учасником закриття фестивалю).

Кому ще з Кіровоградців випала честь представити народне мистецтво степового краю на Московському фестивалі?

В. В.: Крім «Юності», на фестивалі прибуде з Кіровоградщини ще два колективи: Заслужений самодіяльний ансамбль народного танцю УРСР «Ятрань» буде учасником фольклор-

рів імені Леніна візьме участь у виступах дитячих художніх колективів. І, звичайно ж, учасниками багатьох заходів фестивалю будуть делегати — обранці комсомолу області...

КОР.: Фестиваль не обійдеться й без своїх пісень — тих, що прозвучать на ньому вперше...

В. В.: Такі пісні будуть. Пісні я не можу назвати всі з них, скажу лише: країні композитори й поети взялися писати вірші і музику до них спеціально для фестивалю. Нещодавно ось ми прослуховували «Оду на запалення вогню», яку написав Роберт Рождественський. На мою думку, ця пісня зможе стати окрасою свята відкриття XII Всесвітнього. А скільки пісень про-

ПОБРАТИМИ

а слідом — делегації інших країн в алфавітному порядку. Всього більш як 14 тисяч делегатів крокуватиме того дня Комсомольським проспектом, у тому числі дві тисячі радянських хлопців та дівчат.

КОР.: Що столиця запропонує гостям фестивалю? В. В.: Усе краще з того, що має: країні готелі, спортивні та концертні зали й площадки, музеї тощо. У столиці вже зараз діють фестивалі клуби ЧССР, НДР, НРБ, КНДР. До початку форуму їхня кількість значно зростає.

Ми сподіваємося, що фестиваль здружить нас, представників різних країн і народів світу, згуртує наші ряди у боротьбі проти сил війни, за мир на планеті. Не випадково під час свята закриття всі учасники знову вітатимуть Комсомольським проспектом не розділеними на делегації, а єдиною колоною. Завершиться свято закриття грандіозним запаленням вогнища дружби в центрі стадіону — воно має символізувати гаряче прагнення людей доброї волі в усіх країнах світу до миру, дружби.

Віа розмову П. СЕЛЕЦЬКИЙ. Москва — Кіровоград.

Вони проходять у рамках культурної програми; хореографічний ансамбль «Пролісок» Кіровоградського обласного Палацу піонерів та школярів

працівників відділу церемоній відкриття й закриття фестивалю, особливо. Адже відкриття — це своєрідна візитна картка молодіжного форуму, а закриття — то ніби його попередній підсумок і подарунок учасникам на пам'ять водночас. Про це кореспондент «Молодого комунара» і повіє мову, зустрівшись із заступником секретаря Радянського підготовчого комітету, завідуючим відділом церемоній відкриття й закриття XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів В. В. ПЕТРАКОВИМ.

Владимирської області, Чайковський — Пермської. 300 тисяч кубометрів газу, необхідного для підтримання фестивального вогню, зобов'язалися забезпечити комсомольці об'єднання «Уренгойгаздобувальня» та «Наднимгазпром».

Щодня у Радянській підготовчій комітет приходять сотні листів з добрими порадами організаторам фестивалю. Немало молодих людей пропонує свої послуги у виконанні тих чи інших завдань. До речі, самі бланки, на котрих під емблемою XII Всесвітнього значиться «фестивальне завдання», виготовили на громадських

архітектурно-конструкторського бюро під керівництвом Корнєєва виготовила у масштабі 1:200 макет Великої спортивної арени Центрального стадіону імені В. І. Леніна. Макет потрібен режисерам, художникам, інженерам для перевірки своїх задумів, моделювання майбутніх заходів.

«МИ, ПРИСУТНІ НА МІТИНГУ...»

Нещодавно у Фастівському залізничному парку відправлення поїздів відбувся мітинг комсомольців і молоді Знам'янського залізничного вузла, учнів базових ПТУ, шкіл міста, присвячений проведенню естафетного поїзда дружби назустріч XII Всесвітньому.

Поїзд на дільниці П'ятихатки — Знам'янка — Миронівка виборили право провести КМК колон імені 60-річчя ЛКСМУ та XXV з'їзду КПРС, девіз рейсу

був «XII Всесвітньому — наш ударний труд».

На мітингу виступили кращі комсомольці й неспілкува молодь підприємства. Оплесками зустріли присутні мить передачі естафети машиністом В. Валєєвим комуністу О. Анахєєву, групкомсору цеху експлуатації. У виступах учня СПТУ № 12 О. Денисенка, учениці СШ № 3 С. Третьякової, інших одностайно звучало прагнення ударним трудом, відмінним навчанням зробити реальний внесок до копилки майбутнього молодіжного форуму.

Учасники святкового мітингу направили на адресу Радянського підготовчого комітету телеграму-рапорт, де повідомили ще про одну акцію передфестивального змагання.

С. ФЕДОРОВ, слюсар локомотивного депо, член бюро міському комсомолу. м. Знам'янка.

й двадцять п'яти, як я очолював бригаду, — відповів їм. — І звідтоді чого тільки не довелось пізнати і зазнати нам, хліборобам: злеті й спади, радощі й невдачі, але завжди ми ділили їх на всіх. І завжди хлопці довіряли саме мені вирішальне слово, я до цього ніколи їх не спонукав — дякував лише за довіру і нині дякую. А незамінних людей — немає. Хтось краще справляється зі своїми обов'язками, комусь більше вдається — але прагнути виправдати довіру я мусить кожен, кому довіряють. Мені ще довіряють».

Ми жартували: болгарі — народ дотепний. Нам було добре — розуміли одні одних з півслова.

Пам'ятаю екскурсію в Албену, на курорт «Золоті піски». Нам показували будинок відпочинку працівників сільського господарства. Взагалі, треба сказати, болгарські хлібороби вміють відпочивати так, як трудяться. Хіба можуть забути враження від будинку механізаторів у Тервелі? Затишно, чисто в усіх кімнатах, естетично

оформлено все до найменших дрібниць. Після напруженого трудового дня можна відпочити тут за чашкою кави, можна послухати приємну музику в дискотечному залі чи потанцювати. І все це близько до населеного пункту, тому в будинку завжди людно, ніколи тут не скучують.

Ми говорили багато про техніку (вона в них в основному нашого, радянського виробництва), про культуру землеробства, про ті завдання, які стоять перед нами сьогодні, які вирішувати нам завтра... Ми думали разом, доходили висновків спільно.

Кожне засідання міжнародного клубу «Кіровоград — Толбухін» — пам'ятна подія. Чекаємо ми їх щоразу нетерпляче. Як і нинішнього року — чекаємо болгарських колег до себе в гості!

В. ГАЛУШКА, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна. с. Голоківка, Олександрійський район.

НЕЗАБУТНЄ

З радістю пригадую літо 1957 року, яке стало по-особливому пам'ятним для мене. Адже я був делегатом VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві.

Тоді я працював слюсарем-інструментальником на заводі підійомно-транспортного устаткування. Був головою колективу фізкультурників підприємства. За плечима уже мав п'ять років служби у Військово-Морському Флоті, де був п'ятиразовим чемпіоном Чорноморського флоту по баскетболу, мав перший спортивний розряд. І ось у числі тридцяти представників Олександрійського району мені випала честь бути делегатом VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. З нашої області було три делегати. Перша була присутня на відкритті фестивалю, третя — на його закритті. А ми у складі другої приїхали в розпал цього грандіозного торжества. Пізнали щирість гостинності й турботу москвичів. Москва нас зачарувала своїм неповторним святковим нарядом. На площах столиці

лунали пісні на різних мовах світу у виконанні професійних і самодіяльних ансамблів. Серед них — дорога кожному посланцеві — «Гімн демократичної молоді» і тоді ще нова пісня «Підмосковні вечори», що так полюбилась юнакам і дівчатам.

Коли ми приїхали й влаштувалися з житлом, як до нас завітала молодь Москви. Задушевна у нас тоді була розмова. А потім москвичі попросили нас заспівати українську народну пісню. І ми заспівали «Ніч яка місячна, зоряна, ясна...». Слухали вони наше імпровізоване виконання з великою увагою.

Звичайно, програма фестивалю була великою і багатогранною. Адаже в її складанні брали участь понад тисячу організацій з багатьох країн світу. Досить тільки згадати, що в дні фестивалю відбувся

21 художній конкурс, 700 концертів, 3600 молодих спортсменів із 46 країн на спортивних аренах м'ралиси силою. Статистики згодом підраховали, що коли

СВЯТО

б одна людина захотіла побувати на всіх недітичних, культурних, спортивних та інших масових заходах, їй не вистачило б 100 років. Все було цікаве

ЮНОСТІ

і захоплююче. А найбільше мене вразила факельна маніфестація вечірніми вулицями Москви. Всі ми несли в руках високо підняті факели. Колони стікалися на Манежну площу, де й відбувся мітинг. На ньому представники молоді країн світу гнівно засудили атомне бомбардування США міст Японії Хіросіми і Нагасакі і висловили одностайну рішу-

чість: ніколи не допустити виникнення термоядерної війни. І я вірю: молоді борці за мир різних країн, люди доброї волі не допустять третьої світової, яка може стати останньою для цивілізації. Здоровий глузд мусить перемогти

Ю. ЖИТНИЙ,

заступник директора по навчально-виховній роботі Олександрійського СПТУ № 7, делегат VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві 1957 року.

Москва в день закриття фестивалю

ПОБРАТИМИ

ПРО ЦЕ ПИСАЛА
ГАЗЕТА...
17 РОКІВ ТОМУ

ПОВНИТЬСЯ ФЕСТИВАЛЬНА КОПИЛКА

З Компанії до Кіровограда прибула велика йона автомашин, навантажених металевим брухтом. Позавчорашній рейс до обласного центру — не перший за цей рік. 159 тонн зібраного металу за неповних підроків! З такої кількості можна виготовити 53 трактори «Беларусь» або ж 31 «Т-74».

Цілий автопоїзд прибув до обласного центру й зі Знаменки. На 19 грузовиках комсомольці району привезли 53 тонни металобрухту. Найбільше його відвантажили піонери та школярі Знаменської СШ № 3. А ще автопоїзд віз металом молодих ентузіастів маслосирзаводу, колгоспу «Жовтень».

Кошти за реалізований брухт будуть перераховані у фонд наступного фестивалю у Софії.

Н. ПАЛИВОДА,
А. ГУСАКОВ.

У ФОНД ФЕСТИВАЛЮ

Члени комсомольсько-молодіжної бригади тонарів Галини Лузан з МСЦ № 3 заводу «Червона зірка» нещодавно виступили з ініціативою підготувати колективний подарунок — відпрацювати у вільний час кілька сот годин у фонд фестивалю. Їх підтримали робітники ІМК імені 50-річчя Жовтня Наталії Лупинос. І ось в один із днів після третьої зміни хлопці та дівчата змінили докарні верстати на нельму — вони почали працювати на будівництві побутового корпусу заводу. На рахунок двох цих бригад перші 100 годин у фонд Софійського фестивалю.

В. БОНДАРЕНКО.

НЕДІЛЯ — ДЕНЬ РОБОЧИЙ

21 квітня відбувся ленінський недільний комсомольський і піонерський організації, піонерів, школярів, комсомольців та молоді шкіл, технікумів, інститутів, підприємств, колгоспів та радгоспів. Сотні тисяч юнаків і дівчат, згуртованих в ударні загони, взяли в ньому участь. Тривала трудова вахта на честь ІХ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Девізом було: «Кожен зароблений на недільному карбованець — у фестивальний фонд».

В. ТОПЧІЯ.

«ЯТРАНЬ» ІДЕ В СОФІЮ

Петро і Зоя Суган, Люда Коврига, Таміла Мальцева, Василь Протас, Тая Моренко, Анатолій Кривохижа... Може й не кожного з них ви знаєте, однак досить почути слово «ятранці» — і перед вами іскрометні чарівні танці.

«Ятрані» пішов ще тільки дев'ятнадцятий. Шлях до Софії для ансамблю починався з першого концерту перед заводчанами на День Конституції, потім був і Великий театр у Москві, і Англія, і Куба, і Франція...

І ось — літак до Софії. З чим їде «Ятрань»? Художній керівник ансамблю Анатолій Михайлович Кривохижа інформує: «Основні номери — «Півторані», «Опаке», «Полька», «Півник». Звичайно щасливої дороги!

В. ЦВЯХ.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Яскраво-червоні сівалки виблискували проти сонця відлакованими боками. Вистроєні в ряд, ще з відчутним запахом фарби, вони вже готові відправитись у далеку путь. Паспорт, прикріплений до першої, повідомляє, що кукурудзяна сівалка СУПН-8 зроблена для Народної Республіки Болгарії. І як підказав начальник експортної дільниці механоскладального цеху № 1 В. І. Горячов, саме ця сівалка зроблена на замовлення наших побратимів — хліборобів з Толбухіна.

В цьому році для НРБ уже виготовлено і відправлено 22 бурякові сівалки ССТ-12 Б. У другому кварталі одержано замовлення ще й на 35 зернових сівалок СЗ-3,6 для цієї країни. Виробниче об'єднання по сівалках «Червона зірка» виконує замовлення для Болгарії щороку. Торік для трудивників полів дружньої країни було виготовлено близько 60 машин.

Сільськогосподарські машини з маркою «Червоної зірки» можна зустріти сьогодні чи не в усіх країнах світу. У минулому році наші сівалки закупили Угорщина, Куба, Англія, Індія, Канада, Ефіопія, Нікарагуа, Танзанія, Кампучія, Йемен, Афганістан та інші. У цьому році виконуються замовлення для Канади, Куби, Лаосу, Монголії, Болгарії.

Дільниця механоскладального цеху № 1, де збирають сівалки на експорт, невелика. Працює тут

сорок чоловік, і близько третини з них становить молодь. Добра слава надійно закріпилася за експортною дільницею. Тут працюють робітники високої кваліфікації.

На знімках: ось готова до відвантаження ще одна сівалка. Для слюсарів Юрія ДРАЧА та Олександра ГОРДОВЕНКА це ще одне «дітище». Про її естетичний вигляд (та інших машин) подбала ударник комуністичної праці маляр Людмила ТЕРОВЕЦЬ. Адреса готової машини — сонячна Болгарія.

Л. БОРИСОВА,
В. ГРИБ (фото).

ДОБРОТВОРЕЦЬ ІЗ ДОБРЯНКИ

Автограф для читачів МОЛОДОГО КОМУНАРА

хисту миру, делегат Всесвітнього конгресу миролюбних сил Феодосій Деомидович Гетьманець. Учні вже в котрий раз розглядали його нагороди — ордені Леніна, Жовтневої Революції, «Знак Пошани», золоту медаль «борцві за мир». Вчителі розповіли їм, як на початку війни Феодосія Деомидовича було направлено в Пензу. А потім в село Урлейку, де він, як і в Добрянці, очолює сільську лікарню.

Народний Комісар охорони здоров'я РРФСР М. О. Семашко писав у своєму наказі: «Колетива працівників Урлейської сільської дільничної лікарні Конадольського району Пензенської області на чолі з головним лікарем Ф. Д. Гетьманцем добився великих результатів у медико-санітарному обслуговуванні населення всієї дільниці у роки Великої Вітчизняної війни. Якість лікувальної роботи понарачала, захворюваність на малярію зменшилася у три рази. Лікарі і фельдшери проводять велику профілактичну роботу серед жителів...»

Тоді Феодосій Деомидович разом з своїми колегами зібрав кошти — 62 тисячі карбованців — для дітей фронтовиків та ще 5333 карбованці — у фонд Червоної Армії. Першим зробив внесок головний лікар. Потім Феодосій Деомидович

запропонував передати гроші для будівництва літака, який так і назвали «Урлейська дільнична лікарня».

Урлейці посилали на фронт з свого господарства картоплю, посилки з валітками, шкарпетками, рукавицями, теплою білизною.

Феодосій Деомидович зберігає листи колишнього пілота літака «Урлейська

Це героїзм вищої проби. В статтях, які мені випало про Вас читати, тільки побіжно згадується про Вашу діяльність в роки Великої Вітчизняної війни. А про неї треба дзвонити у всі дзвони: хай усі знають, які бувають люди на світі! Маю намір написати про Вас у «Правду» і міністру тоз. Петровському. Верещіть себе для сім'ї і Батьківщини. Ви мусяте жити довго».

І він жив. І працював — уже тут, в рідній Добрянці, він ратував людей, робив сотні операцій. І здавав кошти на рахунок № 70006. У 1971 році Добрянку відзначала його сімдесятиріччя. Тоді разом з дружиною Марією Миколаївною він святкував ще один своєрідний ювілей — 700 робочих днів, 24 зарплати — у Фонд миру!

Жовтень 1973 року. Ф. Д. Гетьманець їде до Москви — як делегат Всесвітнього конгресу миролюбних сил...

За тридцять післявоєнних літ Феодосій Деомидович зібрав 10 тисяч операцій, в лікарні Добрянки народи-

збільшували свій вклад, на рахунок № 70006 Феодосій Деомидович приніс у містце відділення Держбанку 400 карбованців.

Показав він школярям книги Бориса Полевого. На титульній сторінці однієї з них письменник написав: «Дорогому Феодосію Деомидовичу Гетьманцю — найщедрішій людині у світі з любов'ю і повагою Б. Полевой». І тут же слова з найкращими побажаннями Олексія Маресьєва.

Тоді, в 1973, на Всесвітньому конгресі, він був у складі спеціальної комісії, яка розглядала питання «Мирне співіснування і міжнародна безпека». А тепер, через 12 літ після цієї пам'ятної події, у шкільному політичному клубі «Дзвін» він влаштував бесіду «Мир переможе війну».

Старшокласники В. Чоботар, О. Варламова, В. Домашук, О. Дегтярьова показали Феодосію Деомидовичу листи з болгарського міста Балчика. Ровесники з Толбухівського округу писали: «Ми дуже щасливі, що у нас є такий великий друг — Радянський Союз, народи якого найвище підняли прапор миру». Дізнався Ф. Д. Гетьманець, що учні взяли участь в ярмарці солідарності. І всю виручку передали до Фонду миру. Радів ветеран: хай той внесок невеликий, але не в цьому головне — важливо те, що навіть маленькі першокласники причетні до такої великої справи, за яку бореться він, делегат Всесвітнього конгресу. І розповів він про вчительку-пенсіонерку А. С. Чапозську, котра в роки війни працювала на військовому заводі в Туркменії. Разом з нею він здавав свої заощадження у фонд допомоги дітям В'єтнаму. В цьому році Ан-

*Усім нмнанами, Фіве-сатан
Кіровоградщини зичу добрані,
Самоглих найт, востант
Успешливе во вїтноті мєдє
Мирч ваа, дітн!*
Гетьманець

дільнична лікарня» Михайла Качалова:

«Дорогий мій лікарю і найлюдяніша людині! Пишу вам як старий солдат, за плечима якого дев'ять поранень і контузій. Я зараз шоста авіабригада Військово-Повітряних Сил приймала Ваш літак. Це було здорово!

7000 немовлят, яких він благословив на світ і на щасливе життя. Тоді на його рахунок у Фонді миру було 17 тисяч карбованців (нині — більше 26 тисяч). А за два місяці до 40-річчя Перемоги, коли добрянці ставши на Вахту пам'яті,

Спільне право на мир

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

«Мир», «Ні» — війни», «Дружба», «Солідарність», «Фестиваль» — ці слова особливо часто повторювалися на зустрічі в обкомі комсомолу активу молодіжних спілок студентів-іноземців, що навчаються у вузах, середніх спеціальних навчальних закладах і профтехучилищах м. Кіровограда. І на випадково, адже темою бесіди було подальше зміцнення дружніх зв'язків молоді міста й області зі своїми зарубіжними ровесниками і засудження політики милитаристів, спрямованої на зростання гонимого озброєння. Ну і, звичайно ж, найбільше на зустрічі йшлося про черговий форум молоді всього світу. Студенти цікаво розповідали про те, як готуються до цієї події а їхньому навчальному закладі, які конкретні фестивалі завдання вже зроблено і які намічаються виконати. Словом, розмова стосувалася і хвилювала всіх.

Зустріч відкрив перший секретар обкому ЛКСМ України І. О. Шевченко,

який коротко познайомив присутніх із діяльністю обласної комсомольської організації. Зокрема, зупинився на трудових успіхах, інтернаціональному виконанні хлопців і дівчат, політико-масовій роботі комітетів комсомолу, яку вони проводять у період підготовки до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Так, більше тисячі КМК області стали на ударну вахту, присвячену форуму молоді. Ініціатором її став комсомольсько-молодіжний колектив цеху № 2 гарячого пресування Світловодського комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів, який зобов'язався до дня відкриття фестивалю виконати план першого року XII п'ятирічки. І цей почин підтримали в області чимало КМК підприємств, колгоспів і радгоспів. А в навчальних закладах, як і скрізь активно проводяться фестивалі суботниці, трудові захти, ярмарки солідарності, готуються продукція з фести-

підприємств Кіровограда. Наприклад, в інституті сільгоспмашинобудування такі договори укладено з молоддю Куби, Монголії, Лаосу, Афганістану, НДР, В'єтнаму. А це свідчить про те, що ряд питань ідейно-політичного, трудового вивоза, культурно-масової, науково-дослідної роботи зедеться спільно з радянською студентською молоддю, молодими виробничиками.

Отже, розповідають учасники зустрічі.

Кармона АНХЕЛЬ, курсант III-го курсу Кіровоградського вищого льотно-авіаційного училища цивільної авіації, секретар організації Спілки молодих комуністів Куби:

— У роботі нашої організації ми керуємося рішеннями II-го з'їзду комуністичної партії і IV з'їзду Спілки молодих комуністів Куби. Кожен член Спілки бачив своє завдання тут, в Радянському Союзі, вчитися, якомога краще, щоб стати хорошими спеціалістами. І для цього в училищі створено всі необхідні умови для навчання і відпочинку.

бригада. Сподіваємося, що і нинішнього літа ми матимемо змогу виступити перед трудящими колгоспів, радгоспів і підприємств області. Разом з радянськими хлопцями дружно вийшли на комуністичний ленінський суботник. Від душі потрудилися.

Санжуренгійн БАА-САНЖАВ, студент Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування, член організації Революційної спілки молоді Монголії:

лею світило лише мирне сонце. І ми, студенти КІСМУ, що приїхали на навчання з Монголії, як і всі наші ровесники, що здобувають вищу освіту в Радянському Союзі, наперед прикладасмо максимум зусиль до того, щоб зустріти це свято відмінним навчанням.

Кіуонг СИВОРН, курсант Кіровоградського льотно-штурманського училища, Народна Республіка Кампучія:

— В історії розвитку політичного і соціально-економічного життя нашої країни молоді відіграє величезну роль. Юнаки і дівчата під керівництвом Народно-революційної партії будують нове життя, нове суспільство. Представлені завдання не з легких: нашим найпершим обов'язком є захист Батьківщини від будь-яких посягань імперіалістів на наше мирне сьогодення, відбудова народного господарства. У цьому питанні нам багато допомагають друзі з країн соціалізму і, зокрема, Радянський Союз та В'єтнам.

Посланці моєї рідної Кампучії теж прийдуть на фестиваль молоді і студентів у Москві, щоб продемонструвати і свою згуртованість з прогресивною молоддю світу, вести подальшу боротьбу за свободу, демократію і мир.

Т. КУДРЯ.

тоніна Семенівна передала у Фонд миру 130 карбованців. Жінка листується з трудівниками болгарського кооперативу «Стефан Каранджа». Дякують вони їй за велику людську щедрість. Розповідь Феодосії Деомидович школярки і про болгарського науковця і хлібороба Антона Паунова, який приїздив у Вільшанський район запозичувати досвід вирощування високих урожаїв пшениці, про його розмову на вечорі побратимів.

Феодосія Деомидовича попросили зробити запис в альбомі, в якому вміщено його портрет. Він акуратно йвіз «Мир — це життя! Хай всі люди планети будуть однодумцями в боротьбі за мир! А однодумство — створить дружбу...»

Почесний громадянин села Добрянки, якому виповнилося 84 роки, йшов з школярами до обеліска, на якому викарбувано ім'я Героя Радянського Союзу М. В. Зайковського — уродженця далекого Ашхабада (він загинув тут у березні 1944-го, ведучи в бій свій полк, що визволяв район від окупантів).

— Посадимо дерева пам'яті, — запропонував ветеран. — Я і ви. І щовесни садіть. Хай буде сад Дружби.

Добрянські школярі написали про цей пам'ятний день листи в Болгарію — у Балчик, Толбухін, Алфатар. Повідомляли, як вони разом з людиною, яка носить золоту медаль «Борці за мир», садили алею Слави. Писали про те, що в Добрянці і Доброму трети-на жителів — болгар, які на свято Перемоги звеселять людей, ветеранів війни «Добріяті» «хорою» — музикальною «сміхотливою», поставленою за мотивами болгарських народних ме-

лодій. Відповідь з Балчика не забарилася: «Ми тож садимо дерева Дружби, дерева Пам'яті — там, де загнули у вересні 1944-го наші дорогі визволителі — воїни Радянської Армії. 9 вересня у нас національне свято — День Свободи. 9 травня — День Перемоги — то теж наше свято».

І йдуть в Добрянку телеграми — з Толбухіна, Балчика, Алфатара. Йому, Феодосію Деомидовичу, хліборобам колгоспу імені Зайковського, школярам Добрянської десятирічки: «З святом Великої Перемоги!»

... Коли у Вільшанці редакція «Молодого комунара» разом з обласним штабом походу молоді «Шляхами слави батьків» та Вільшанським райкомом комсомолу проводила відкритий урок мужності «Рівняння на прапорі Перемоги», Феодосій Деомидович з колишніми фронтовиками біля обеліска загиблим комсомольцям садив молоді берізки на алеї Слави. Я попросив тоді його дати автограф для читачів нашої газети. На гранітній плиті розгорнутий аркуш паперу. Ф. Д. Гетьманець подивився своїми добрими і усміхненими очима на школярів, юнаків, які виконували свій інтернаціональний обов'язок на афганській землі (зони гримали прапори військових з'єднань, що вилетіли наш край від ворога), зняв капелюх. І написав:

«Усім юнакам і дівчатам Кіровоградщини зичу добра, сонячних надій, високих устремлень до світлої мети. Миру вам, діти!»

М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара», село Добрянки, Вільшанський район.

Дружба єднає серця

Давня дружба єднає молодь Кіровоградщини зі своїми ровесниками з Толбухінського округу Народної Республіки Болгарії. Щороку міста-побратими обмінюються туристичними делегаціями, до складу яких входять молоді переловики і новатори виробництва, комсомольські працівники, учнівська і студентська молодь. В ході таких взаємних поїздок відбувається обмін досвідом роботи, туристи відвідують спортивні підприємства, проводять спільні заходи, присвячені визначним датам і подіям в житті двох братніх народів.

З року в рік ці зв'язки розширюються стають все більш змістовними і різноманітними. Тільки минулого сезону з області побувало 5 груп з Толбухінського округу загальною кількістю понад 220 чоловік. Для гостей було організовано гостинний прийом. Вони ознайомилися з героїчним минулим і сьогоденням Кіровограда, у ході екскурсій по місту болгарська молодь побувала біля пам'ятника В. І. Леніну, на меморіальному кладовищі Слави, да

полкала живі наїти, відвідала музей-заповідник І. К. Тобілевича (Нарпенна-Карого) «Хутір Надія», міський краєзнавчий музей.

Враховуючи склад делегації, молодим толбухінцям показали промислові підприємства, сільськогосподарські об'єкти, новобудови області, де вони по-знайомилися з досвідом організації праці, поділилися своїми враженнями.

Помітним явищем у зміцненні братньої солідарності та інтернаціональної єдності стало перебування у нашій області групи учнів Толбухінської школи імені Кlementa Охрицького, болгарські діти побували в дитячо-юнацькій спортивній школі, Будинку піонерів і школярів, де відбувся вечір з піонерським та комсомольським антивом. Особливе враження на гостей справило перебування у школах Кіровограда. В СШ № 16 вони мали бесіду з учнями і викладачами, після чого відбувся вечір друзів і концерт художньої самодіяльності. А в СШ № 18, яка підтримує постійні зв'язки з Толбухінською школою імені Кlementa Охрицького, проходило відкриття засідання клубу інтернаціональної дружби, присвячене боротьбі за мир. У засіданні клубу взяв участь ветеран партії і Великої Вітчизняної війни Герой Радянського Союзу К. П. Антоненко, з яким листуються болгарські школярі.

На вечорі радянські і болгарські діти підписали лист-протест проти гонки на брехню у штаб-квартиру НАТО.

Робітники Толбухінського вертофуражного комбінату відвідали Кіровоград-

ський комбінат по виробництву кормів, де відбувся широкий обмін досвідом роботи, громадської і політичної діяльності робітників двох споріднених підприємств. Гости з Толбухінського заводу високовольтної апаратури побували на заводі «Гідросила», а працівники заводу «Добруджанські меблі» — на Кіровоградському меблевому комбінаті. На цих підприємствах відбулися мітинги радянсько-болгарської дружби, були підведені підсумки виступів, присвячених 40-річчю Перемоги над фашизмом і 40-й річниці соціалістичної революції в Болгарії. На сцені було і культурна програма. Для гостей організували творчу зустріч з народним ансамблем пісень і танцю «Весна» Будинку культури імені Компанійця, з концертом виступили учасники художньої самодіяльності Болгарії, у Будинку культури імені Жовтня відбувся вечір-зустріч з комсомольським активом міста, де було дано великий спільний концерт.

За запрошеннями побратимів у Болгарії регулярно бувають делегації молоді нашої області. Наприклад, у минулому році кіровоградці брали участь у XIV засіданні міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін». Наші юнаки і дівчата були прийняті в Толбухінському сільськогосподарському інституті імені Малина Олександрівського району Віте-

Галушні, інженер колгоспу імені Марла Маркса Новоукраїнського району Аркадій Кушніров, механізатор колгоспу імені Леніна Онуфрійського району, секретар комсомольської організації Олександр Бичнов.

З великим піднесенням учасники засідання сприйняли привітання почесного голови клубу, двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

Група відвідала аграрно-промисловий комплекс в селі Орляк і місті Балчик. На вечорі в Будинку болгаро-радянської дружби в селищі Каварна відбувся широкий обмін досвідом по підготовці до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який скоро відбудеться у Москві.

Взаємні поїздки туристичних груп і поїздів друзів сприяють зміцненню дружби молоді двох братніх країн, поєднанню їхніх зусиль у боротьбі за мир і братерське співробітництво. А тому, приймаючи чергову групу болгарської молоді, ми говоримо їм: «Ласкаво просимо на Кіровоградську землю!». А проводжаючи дорогих гостей, кажемо: «До скорої зустрічі у братній Болгарії!».

Дружба єднає країн не знає меж. Вона єднає серця й молодих.

М. ЖУК, голова БММ «Сулужники» Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

ПРАПОР МИРУ

МОЛОДІЖНА СТОРІНКА ОКРУЖНОЇ ГАЗЕТИ «ДОБРУДЖАНСКА ТРИБУНА»

ПРАПОР МИРУ

Минуло понад п'ять років відтоді, коли з ініціативи неабутньої Людмили Живкової наша країна стала організатором міжнародної дитячої асамблеї «Прапор миру». Її девіз — «Кожен може і буде творцем миру» — відкрив нові обрії перед молоддю всієї планети. Болгарські діти з радістю включилися в рух, якому судилося велике майбутнє.

З 10 по 20 липня цього року в Софії відбудеться третя Міжнародна дитяча асамблея. Водночас з XII Всесвітнім фестивалем молоді та студентів у Москві вона стане визначною подією Міжнародного року молоді.

Толбухінська окружна рада руху «Прапор миру» розробила і почала здійснювати велику програму підготовки до відкриття асамблеї. Програма розрахована на дальший розвиток дитячої творчості рідного краю. Так, наприклад, у місті Балчик за участю дітей з побратимської Кіровоградської області проведено окремий виставку образотворчого мистецтва. Подібні виставки організовуємо також в Албєні під назвою «Біла ластівка» і в окружному центрі.

Винятково велику увагу окружний комітет ДКСМ і наша рада надають підготовці до проведення з першого по п'яте червня ц. р. добруджанської асамблеї «Прапор миру». Її передуватимуть здійснення численних заходів, пов'язаних з Міжнародним днем захисту дітей, зокрема, огляди дитячого драматичного та ляльково-театрального мистецтва в містах Каварна і Балчик. У Толбухіні відбувається окружний огляд дитячої музичної творчості та

вокально-виконавського мистецтва. Програмою підготовки до міжнародної асамблеї передбачено масові спортивні ігри під назвою «Стартує загін», змагання, туристські походи тощо. Готуємося цікаво провести свято художнього слова «Салют, мир!», присвячене 40-річчю Перемоги над гітлерівським фашизмом і японським милітаризмом. Свято «Радість і сміх» відбудеться в м. Генерал Тошев, свято дитячої літературної творчості в Толбухіні.

Учні понад 60 училищ 41 населеного пункту Добруджі братимуть участь у Тижні книги та мистецтва для дітей. Під час тижня вони зустрінуться з керівником республіканського видавництва «Отечество», заслуженим діячем культури Дмитром Гулевим, з письменниками братами Мармаром і Петером Славински, поетом Стефаном Цаневим, композитором Юрієм Ступелем, режисерами Пенчо Кунчевим і Пенчо Богдановим.

У піонерських таборах на Чорноморському узбережжі відбудеться свято «Веселий пляж», конкурси на кращий малюнок на асфальті, виставки моделей кораблів, авіалайнерів, карнавали, зустрічі з діячами науки, культури та спорту.

Вже завершується робота над великою окружною фотовиставкою, присвяченою розвитку руху «Прапор миру». Під час роботи Міжнародної дитячої асамблеї у липні в столиці Народної Республіки Болгарії десятиро дітей з Добруджі побувають на цьому святі. Громадські організації, працівники закладів культури, народної освіти, науки, спорту нашого округу добре усвідомлюють важливість і значення руху «Прапор миру» й всіляко сприяють його розвитку та зміцненню, прагнуть гідно зустріти третю Міжнародну асамблею та XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів новими здобутками.

Веселин ВАСИЛЕВ, секретар окружної ради руху «Прапор миру».

Десятки тисяч багряночервоних троянд, білосніжних хризантем, гвоздик найрізноманітніших кольорів, сонячних тюльпанів, вирощених на болгарській землі, кожного дня відправляються літанями у різні країни, у тому числі у Радянський Союз.

Сезон квітів триває тут цілий рік. Влітку вони ростуть під відкритим небом, а взимку переселяються під скляні дахи оранжерей.

Щорічно квітницькі господарства країни вирощують близько ста мільйонів різноманітних квітів.

На знімку: у оранжерей агропромислового комплексу «Средец» поблизу Софії.

Фотохроніка ТАРС.

На знімку: один із найулюбленіших куточків відпочинку мешканців столиці Народної Республіки Болгарії. Фото Т. КУДРІ.

ХЛІБОРОБСЬКА ДОБЛЕСТЬ

На XII звітно-виборній конференції окружної комсомольської організації наголошувалося на необхідності поширення та впровадження передового досвіду кращих молодіжних хліборобських колективів з тим, щоб зробити його надбанням усіх. Нині, в розпалі весняно-польових робіт, особливу

увагу привертють методи підвищення родючості землі, якими успішно користується молодіжна комплексна бригада в селі Рогозіно. Торік вона стала національним рекордсменом по врожайності соляника. Бригада «Комсомольський напрям» з села Орляк править за приклад у вирощуванні кукурудзи.

Саме до неї ще в ході підготовки до сівби приїздили механізатори з сусідніх сіл по науку. Варті наслідування і досвід боротьби за найвищі врожаї озимої пшениці, який нагромадив молодіжний трудовий колектив з села Методієво. Є чого почититися і в тервелців — хліборобів першо-

го в країні молодіжного АПК. Тут створено найсприятливіші умови для використання машинотракторного парку, побутового обслуговування механізаторів. Орден Георгія Дмитрова на прапорі окружної комсомольської організації зобов'язав добиватися нових, ще вагоміших успіхів у розвитку сільського господарства. **Йолка НЯГОЛОВА.**

12 ПАМ'ЯТНИХ ДНІВ

У зв'язку з наступним XII Всесвітнім фестивалем молоді та студентів у Москві середні школи і спеціальні навчальні заклади 12 фестивальных днів і заклик усіх учнів Добруджі до високої політичної, трудової та творчої активності в навчальному процесі, громадській діяльності. Підється про проведення трудових акцій, мітингів солідарності, свят миру та дружби, дискусій, спортивних турнірів і естафет, присвячених фестивалю. Особлива роль належить комсомольським організаціям середніх шкіл у пропаганді політичного значення фестивального руху.

Молодіжне видання «Іламчк» («Полум'я») окружної газети «Добруджанська трибуна» надрукувало повідомлення штабу, в якому визначена спрямованість 12 днів фестивалю:

- 11 квітня — День вшанування героїзму колш. ній політичних в'язнів, усіх, кому гітлерівський фашизм спричинив страждання.
- 12 квітня — День науки і техніки в школах, училищах — день учасників комплексу «Учись, трудись, твори!».
- 24 квітня — День солідарності з боротьбою всієї молоді за мир, роззброєння, соціальний прогрес.
- 2 травня — День професії, огляд руху гідної підготовки до праці.
- 9 травня — День Перемоги над гітлерівським фашизмом.
- 12 травня — День масової фізкультури та туризму.
- 24 травня — День учнівської творчості.
- 2 червня — День пам'яті про тих, хто загинув у

боротьбі проти османського поневолення, капіталізму, фашизму та у Вітчизняній війні.

18 червня — День Болгарії та болгарської молоді.

27 липня — 3 серпня — Дні політичної та трудової активності «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу».

До окружного середньошкільного штабу надходять ділові відповіді на його заклик успішно здійснити заходи в кожному з 12 днів із багатьох навчальних закладів. Зокрема, учні математичної гімназії імені Івана Вазова та політичного училища імені Кирила і Мефодія запропонували заснувати фестивальної членські внески у фонд XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів.

Мистецтво малих скульптурних форм дійшло до нас ще від далеких предків. Вже первісні художники ліпили з глини або вирубували з каменю зображення тварин, людей, дуже точно передаючи їхній зовнішній вигляд. Серед болгарських майстрів-скульпторів малих форм широко відоме ім'я молодого художника Ставрі Калінова. Він передає у своїх творах характер людини, його внутрішній світ. Нещодавно була організована третя виставка С. Калінова під назвою «Врятувати світ!». У своїх скульптурах художник відобразив прагнення людства будь-якою ціною зберегти мир на Землі. На знімку: С. КАЛИНОВ у своїй майстерні.

РЯДКИ ІЗ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

На честь XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів комсомольські трудові колективи Добруджанського заводу високовольтної апаратури зобов'язалися до кінця червня 1985 року завершити VIII п'ятирічку по всіх техніко-економічних показниках. 12 днів, які передують відкриттю фестивалю, ці колективи проведуть на ударній вахті.

У молодіжній бригаді імені Димитра Благоєва слово не розходиться з ділом. Вона впроваджує у виробництво п'ять своїх раціоналізаторських пропозицій з очікуваним економічним ефектом 47 тисяч левів. Нова ініціатива колективу бригади така: до кінця 1985 року випустити на швейному заводі «Орлов» верхній одяг для Радянського Союзу з комсомольського гартією.

Ім'я Юрія Гагаріна присвоєно молодіжному трудовому колективу Толбухінського автокомбінату, кот-

рий прагне виконати VIII п'ятирічку на 15 днів раніше строку. Молоді автотранспортники впровадять усієї п'ятирічки зекономлять 130 тонн паливно-мастильних матеріалів.

Молоді кооператори Тервельського агропромислового комплексу вирішили надіти в 1985 році від кожної корови по 4500 кілограмів молока. Власними силами молоді цього АПК завершує спорудження 30-квартирного будинку для тваринників і механізаторів і починає будівництво 36-квартирного будинку.

20 молодих працівників курортного комплексу об'єднання «Балкантурист» в м. Албєна, як і зобов'язалися, успішно опанували новітню електронно-обчислювальну техніку. Допомагає їм у навчанні місцевий молодіжний клуб «Компютер». Двом робочим місцям у ході підготовки до XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів присвоєно найменування еталонних.

КОНКУРСИ

«МАЮ ІДЕЮ»

Продукція комбінату «Метал», на якому працює чимало молодих робітників і спеціалістів, завжди доброї слави не лише в АПК Толбухінського округу, але й далеко за його межами.

І хоч сучасні машини, виготовлені комбінатом, відповідають новим агротехнічним вимогам сільськогосподарського виробництва, у раціоналізаторів і винахідників тут широке поле творчої діяльності. Це,

зокрема, підтвердив новий конкурс на кращу раціоналізаторську пропозицію під назвою «Маю ідею», проведений комітетом ДКСМ комбінату з клубом науково-технічної творчості.

Кожен з молодих учасників конкурсу мав спрямувати свою творчу думку на вдосконалення дворяного причіпного комбайна для збирання кукурудзи, подрібнювача стебел, напівприсосів та інших машин і механізмів. Мета — підвищення їхньої потужності, поліп-

шення умов експлуатації в польових умовах, а відтак і полегшення праці механізаторів.

Компетентне журі, яке очолив заступник генерального директора комбінату Георгій Стойко, розглянуло значну кількість новаторських розробок (були серед них й особливо цінні), визначило переможців конкурсу «Маю ідею».

Першу нагороду присуджено молодим технологом, вихованцем комбінату Василю Георгієву, Георгію Михайлову та Росену Іванову, котрі запропонували важливе вдосконалення сушильних камер на комбінатівському заводі № 2.

Другої нагородою удостоєна молодий інженер Румен Сейряков — за пристосування до різального апарата машини для збирання бобових культур ЖСБ-4,2. За розробку нової технології твердосплавних пластинок на різальних інструментах журі присудило третю нагороду Ніколу Христову та Елі Русеву.

Конкурс показав наявність небезіжних творчих можливостей молодих машинобудівників, їхню палке прагнення прискорювати темпи технічного прогресу на підприємствах комбінату «Метал».

Тодор БОЙЧЕВ, інженер.

Реклами

не потребує

«Тріумфальний» — так характеризується майже кожен виступ заслуженого ансамблю народного танцю Української РСР «Ятрань». Танцюристам з Кіровоградського будинку культури імені Калініна заводу «Гідросила» анлодували глядачі в прославлених концертних залах Москви, Києва, Ленінграда, Мінська... А з 1964 року виступами в Англії й на Кубі починається відлік зарубіжних гастролей колективу.

За високий художній і виконавський рівень лаші земляки не раз удостоювались честі виступати на різних представницьких форумах. Із IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, що відбувся 1968 року в Софії, «Ятрань» повернулася зо-

логім лауреатом. Пошастило зустрітися з танцюристами і гостям та учасникам Олімпіади-80 у столиці нашої Вітчизни. Нині колектив готується до участі в XII Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Москві.

Керівник «Ятрані» народний артист УРСР Анатолій Михайлович Кривохижа показав програму ціннішого репертуару ятранців. У ньому українські народні танці і хореографічні композиції «Козачок», «Полька-волинцянка», «Подільський рушничок», «Колідки» поєднуються з номерами з молдавського та російського фольклору. Планується, що ансамбль виступатиме на фестивалі у зведеному концерті представників художньої самодіяльності всіх союзних республік.

А поки що колектив відпрацьовує останні штрихи концерту, присвяченого 40-річчю Великої Перемоги. 8 травня відбудеться виступи «Ятрані» в обласній філармонії, а 9 Травня, в день всенародного свята — на кіровоградському стадіоні «Зірка».

Н. ДАНИЛЕНКО.
На знімку: гуцульська танцювальна композиція «Карпати».

Фото В. ГРИБА.

МОЗАЙКА

«СТАРИЙ ДОБРИЧ»

Етнографічний комплекс «Старий Добрич» у Толбукіні був відкритий 1979 року. Раніш Добрич був найбільшим містом Добруджанської рівнини. На сході — Чорна гора, на півночі — Дунай, а з півдня рівнина охоплена горами Стара Планина. Першими господарями Добруджі вважали протоболгар, очолюваних ханом Аспарухом. Нині духовним і культурним центром рівнини є Толбухін — сучасне і поновлене місто із добрими традиціями.

Комплекс у місті зводився в декілька етапів, завершений він буде орієнтовно 1992 року. Сьогодні тут триває реставрація садів минулого століття, ремісничих майстерень, будується заїжджий двір. У вже діючих майстернях тутешні майстри-вмільці виготовляють підзабуті вироби — національний одяг, шкаркати в'язані сумки, прикраси в стародавньому стилі.

Функціонує й ательє по реставрації вікон, майстерні мідярів, бондарів та гончарів. Зводиться торговий насаж з 20 лавами, камінні питні фонтани та годинникова башта. Кожного з гостей комплексу чекає екзотична атмосфера старого Добрича як, між іншим, і чашечка кави по-турецьки з льодяною водою та варенням.

ХТО ШВИДШЕ?

Останні мовознавчі дослідження доводять, що швидше всіх розмовляють французи: 350 слів на хвилину. Далі йдуть японці — 310 слів та німці — 250. Повільніше всіх розмовляють народи Полінезії. Малайзії та Мікронезії — в середньому по 50 слів на хвилину. Цікаво, наприклад, і те, що англійці та американці «експлуатують» мову по-різному: англійці вимовляють в середньому на хвилину по 220, а американці — по 150—175 слів.

Несподівані результати й «жестології». Англійський психолог Майкл Арчіл виміряв, що протягом годинної розмови він користується жестами лише раз, італієць — 80, француз — 120, а мексиканець — 180 разів. (БТА).

На всій планеті—друзі

ПОБРАТИМИ

«Кіровоград, середня школа № 14, клуб інтернаціональної дружби «Глобус». Така адреса ануратно введена на листах, бандеролях, пошлках, що надходять у десятиріччю з багатьох куточків Радянського Союзу — Києва та Ашхабада, Мінська і Бану, Саратова і Златоуста, Волгограда і Бронниці... А ще чи не найчастіше листівку приносить різноманітну кореспонденцію від школярів Толбукінського округу НРБ. Цій дружбі, яка кожного року стає все міцнішою і глибшою, вже більше двадцяти років. До речі, вона багато в чому посприяла саме тому, що середній школі присвоєно ім'я видатного партійного і державного діяча Болгарії Георгія Димитрова.

Зв'язки зі своїми болгарськими ровесниками підтримують не лише члени НД, а й учні всіх класів школи. Так, листування хлопчиків і дівчаток з першого «Б» класу із юними мешканцями Толбукіна почалося торік, саме 7 листопада. Болгарські друзі написали у своєму листі: «Ваше свято — це і наше свято». І натхненно розповіли про те, як і в їхній країні відзначається Велика річниця Великої Жовтня. А ще у маленькій бандеролі кіровоградська мала знайшла сувеніри, листівки, дитячу літературу.

З листом-відповіддю діти не забарились. У ньому повідомили про своє навчання, цікаві шкільні справи, позували друзів з наступним Новим роком.

Під час третьої навчальної чверті, тобто у березні, і «Б» знову радувався вісточки з Толбукіна. А в ній написано:

«Зірки» добре знайомі з футболістами «Добруджі» Валентином Радевим, Іваном Георгієвим, їх одноклубниками, з якими разом тренувались в Болгарії, брали участь в товариських матчах.

Іздили в Толбухін наші провідні плавці — майстри спорту Сергій Пальников, Марина Корвегіна, Юлія Кривчак, котрі вже не раз перемагали на всесоюзних турнірах. Вони багато взяли для себе, переймаючи досвід болгарських

«Березень особливо пам'ятний і дорогий для нас місяць. Адже нещодавно ми стали чавдарятами. І дуже пишаємось цим...».

Далі йдеться про те, чому їх називають саме чавдарятами, що символізує синій голстун, ася атрибутика чавдарят. Для юних кіровоградців це була велика радість, бо розповідь далених і заочних друзів про листування, але таких рідних і близьких за інтересами, стала частиною тієї великої інтернаціональної дружби, котру підтримують школярі СШ № 14 імені Димитрова міста Кіровограда з Народною Республікою Болгарії.

На знімку: вихованці Галини Іванівни ФЕДОРОВОЇ одержали листа і посылку із братньої Болгарії.

В. ВОРОНА.

В облспорткомітеті нині оформляємо спеціальну вітрину, де виставимо сувеніри, вимісли, фотоальбоми, фотомонтажі, які нам передали спортсмени Толбукінського округу НРБ. Щороку болгарські друзі надсилають нам буклети, які розповідають про чемпіонів, провідні колективи фізкультури. І во-

ни займають чільне місце на вітрині.

Стали традиційними обміни спортивними делегаціями. Так, наприклад, фізкультурні активісти з Толбукіна приїздили до нас, щоб взяти участь у республіканському семінарі, на якому узагальнили досвід спортивно-масової роботи за місцем проживання. Вони відвідали спортивні бази в мікрорайонах Світловодська, Олександрії, Кіровограда, де створені дитячо-літківні спортивні клуби. Ім було цікаво побачити, як тренуються цілі виробничі колективи, спортивні сім'ї.

Учасниця московської Олімпіади Олена Стоянова завітала з добруджанцями в Кіровоград, коли ми проводили обласний турнір легкоатлетів. Відомо болгарська спортсменка теж вийшла на старті з хліборобами, робітниками, студентами Кіровоградщини. Потім вона провела заняття в ДЮСШ облспорткомітету.

А вихованці кіровоград-

ської «Зірки» добре знайомі з футболістами «Добруджі» Валентином Радевим, Іваном Георгієвим, їх одноклубниками, з якими разом тренувались в Болгарії, брали участь в товариських матчах.

Іздили в Толбухін наші провідні плавці — майстри спорту Сергій Пальников, Марина Корвегіна, Юлія Кривчак, котрі вже не раз перемагали на всесоюзних турнірах. Вони багато взяли для себе, переймаючи досвід болгарських

спортсменів. Їх виступи на голубих доріжках плавальних басейнів в Болгарії стали добрими уроками для місцевих юніорів.

Досвід проведення навчально-тренувальних занять переймав у толбухінців і тренер спортклубу «Зірка» В. К. Іванець, який відвідав в Болгарію в складі нашої спортивної делегації разом з своїми вихованцями — членами збірної області з легкої атлетики.

А недавно з Толбукіна повернувся тренер та юні спортсмени ДЮСШ облспорткомітету. Толбукінські і кіровоградські плавці також разом тренувались, мірялися майстерністю на турнірі дружби.

Наші зустрічі, постійні контакти дають добрий заряд для зміцнення співробітництва у фізкультурно-спортивному русі. Ми ще і ще раз перекоуємося, що спорт завжди був і є великим поєднувачем друзів. Тож її посвячав зміцнюємо. Широ радіємо перемогам на спортивних аренах наших друзів з Толбукіна. І вони нам відповідають взаємністю. Бо в нас одна мета — аби фізкультура і спорт допомагали людині гартувати себе фізично і духовно, мати великий запас сил для праці, захисту Вітчизни. І в нас, і в наших друзів на стадіонах одна емблема — голуб миру. Це теж спільний символ в тому, що наші народи прагнуть до спільної мети — зміцнення дружби, братерства.

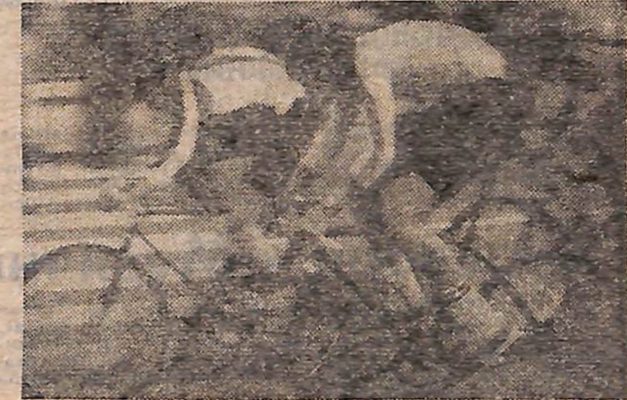
К. СКВОРЦОВА,
завідуюча організаційним відділом облспорткомітету.

У нас ОДНА ВИСОТА

Стали традиційними обміни спортивними делегаціями. Так, наприклад, фізкультурні активісти з Толбукіна приїздили до нас, щоб взяти участь у республіканському семінарі, на якому узагальнили досвід спортивно-масової роботи за місцем проживання. Вони відвідали спортивні бази в мікрорайонах Світловодська, Олександрії, Кіровограда, де створені дитячо-літківні спортивні клуби. Ім було цікаво побачити, як тренуються цілі виробничі колективи, спортивні сім'ї.

Учасниця московської Олімпіади Олена Стоянова завітала з добруджанцями в Кіровоград, коли ми проводили обласний турнір легкоатлетів. Відомо болгарська спортсменка теж вийшла на старті з хліборобами, робітниками, студентами Кіровоградщини. Потім вона провела заняття в ДЮСШ облспорткомітету.

А вихованці кіровоград-

Фінальний спринт.

Фото М. АБАДЖИСА.

НОВИНИ КУЛЬТУРИ

«ЕКСПРЕС МОСКВА—СОФІЯ»

Коли у вересні 1944 року вийшов перший номер болгарської газети «Літературен фронт», читачі знайшли у ньому статтю В. Кожевникова, у якій письменник розмірковував над тим, якою буде нова Болгарія, яка принесе братерському народу соціалізм.

Відтоді у країні друзів побувало чимало радянських літераторів, у результаті дружніх контактів народилося багато прекрасних книг, поетичних збірок, пісень, 26 творів радянських авторів про Болгарію пропонує читачам нова збірка «Експрес Москва—Софія» і його упорядник Ірина Панова, оглядач АНІ.

Ця книга — спільна робота видавництва «Прогрес» (СРСР) та «Народна кул-

тура» (НРБ); сам факт її появи — приклад взаємозбагачення двох братських культур, який постійно розширюється, набуває нових форм (у даному випадку упорядження та ілюстрації зробила радянська сторона, переклад та публікаційно — болгарська).

Так, на літературному поїзді «Москва—Софія», ми приїждимо до Болгарії. Передмова секретаря Спілки письменників СРСР Ю. Верченка представляє нам авторів, омина яких ми бачимо оповелення етнороданської землі, соціалістичне сьогоднішнє народної Болгарії, яка нещодавно відзначила своє 40-річчя. Серед них — ветерани війни В. Закругкін, В. Биков, М. Горбунов, які вперше ступили на болгарську те-

риторію у складі частини діючої Радянської Армії, видатні поети М. Тихонов, П. Антокольський, П. Тичина, Р. Гамзатов та прозаїки С. Баруздин, В. Куцун, Л. Починалов, розповідають про болгарський досвід, про наші спільні будови наривності Г. Рєзніченко, В. Губарев, А. Ісаєв.

Головне у книзі — люди, які боролися за соціалістичну Болгарію і будували її. Перед нами проходить ціла галерея образів — Лілія Карастоянова, Георгій Іванов, Іван Ніколов, Христо Блечваров... Не з холодними серцями вмилися за перо автори збірки. Побажаймо ж «Експресу Москва—Софія» щасливої подорожі до сердець читачів.

(Софія-прес — АПН).

ПОБРАТИМИ

ВИ ПРОСИЛИ РОЗПОВІСТИ

Дует «Ритон»

«Про нас кажуть, що ми популярні... Що ж, сьогодні через телебачення й радіо популярні всі співаки. Це не привід для самозаспокоєння. Раніш і ми вважали: головне — популярність, щоб були і концерти, і записи... Та скоро виявилось, що все це відносно. Ставши популярними, важко втримати рівень, змусити публіку полюбити свої пісні».

«вспинаєсь» запрошення на фестивалі, концерти, турне. За п'ять років вони сім разів були в Радянському Союзі. Брали участь у телепередачах і концертах всіх соціалістичних країн.

У квітні 81-го перемогли в телеконкурсі «Мелодія місяця» післю «Мушиш чекати», тоді ж виходить і їх перший лонг-плей «Обірни мене!», на Міжнародному фестивалі в Ростокі (НДР) отримують другу премію публіки та третю журі.

Для вокального дуета «Ритон» дні динамічні — респетити, зустрічі з колегами, робота з аранжувальником Іваном Кутіковим. Досить часті й турне. Журналістам нелегко — вдома постійні збирання в дорогу. Куди цього разу? Спочатку молоді співаки обслуговуватимуть випускні бали, що традиційні для болгарських весел. А опісля — круїз Середземномор'ям. До концертного репертуару авішшли тільки вітчизняні пісні. Участь в «Золотому Орфеї» — за ним, прийматиме їх і німецька публіка.

Як, природно спитати, вдається поєднувати сімейне життя з концертною діяльністю? Що ж, є й радість, і прикроші. Допомогає те, що вони завжди поруч — ідеї, що часто виникають спонтанно, одразу легко реалізовувати.

Назву свого колективу пояснюють так. В античному світі слово «Ритон» значило глиняний чи металевий посуд у формі рогу або голови тварини, з якого пили вино. Причому — до дня, це був атрибут ритуалів древніх народів. «Ритон» знайдено і в ковальських Панагорниці.

Хтозна, чи Катя зі Здравко виконали пісню Максима Дунаєвського «Три мушкетери». Через 20 днів надходить запрошення до СРСР — цим разом на участь у програмі «Пісні літа». І

Фотовернісам

Як сумно самому!

Фото М. АБАДЖІЄВА.

На пляжі сонячної Болгарії.

Фото М. АБАДЖІЄВА.

Габровські УСМІШКИ

Щоб отримати безплатну пораду, габровець снігав якось знайомого лікаря:
— Докторе, а що ти робиш, коли в тебе нежить?
— Чаюю. — відповіла той, будучи таким же корінним габровцем.

ровців. Один із них по-стукав у двері ногою.
— Чому ти стукав ногою?
— Хай господарі думують, що руки в нас зайняті подарунками. Інакше не відчинять.

— Уявляєш, — каже жаргітник габровцю, — розновів оце офіціантці анекдота, а вона за сміхом з мене й грошей не взяла!..

Габровець не довго думаючи зайшов до ресторани й собі. Замовив необхідне, розновів такого смішного анекдота, що офіціантка ледь не впала зо сміху. Коли заспокоїлась, габровець мовив:
— Будь ласка, дайте вже мою зладу, носіш. Шаю...

— Продавцю, дайте мені яєць від чорної курки.

— Якщо ви їх пізнаєте, вибирайте. Зрадливі габровець вибрав найбільші.

— Ти одержав уже якого листа?

— Того, де ти просив позичити 100 левів?
— Так.
— Того ще ні.

— Тягу, сшиш?
— А що?
— Дай 10 левів.
— Сплю, сплю.

Усі габровські чоловіки записалися в товариство охорони тварин — мають можливість відмовити дружинам у проханнях мати швіряне пальто.

— Діти, ось зараз я в кишету викину золоту монету. Як ви гадаєте, вона зіпсується?
— Ні, вчителю!
— Чому?
— Отак би ви її спокійно туди й кинули...

— Люба, як ти гадаєш, скільки коштує поїздка по Європі?
— Нічого.
— Тобто?
— А мріяти можна безплатно.

— Колого, чому ти не витруши того п'яничку, а щоразу будиш його.

— Для чого ж виганяти? Кожного разу він питає рахунок і чинно платить...

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в середу, 1 травня ц. р.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

У ГОДИНИ ДОЗВІЛЛЯ

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД «ФЛОТСЬКИЙ»

В. Нечипоренка із Знамяни, опублікований у «Молодому комунарі» 2 березня.

11. Шквал. 12. Бейдевінд. 15. Трісна. 18. Матрос. 19. Такелач. 20. Стопор. 21. Кітель. 24. Сафонов. 26. Прибій. 27. Лоцман. 31. Катамаран.

33. Бакен. 34. Февун. 35. «Гранма». 36. Бункер. ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Хазар. 2. Сідней. 3. Берлінг. 4. Чайна. 7. «Аврора». 8. Матлот. 10. Рейдер. 13. Анваторія. 14. Кабельтов. 16. Каботаж. 17. Нахімов. 22. Колумб. 23. Причал. 25. Гангут. 28. Панама. 29. Камбуз. 30. Неарх. 32. Певек.

тив свою сюїту композитор П. О. Коцицький.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Основна ідея музичного твору. 2. Народний артист СРСР, художник керівник Державного Московського хору. 3. Російський художник-архітектор, якому М. П. Мусоргський присвятив свій фортепіанний цикл «Картинки з виставки». 4. Увертюра С. Моношкіо. 5. Уривчасте коротке виконання мелодії на музичному інструменті або голосом. 7. Мідний духовий музичний інструмент. 8. Американська співачка, перша виконавиця партій в операх Дебюссі. Сен-Санса, Онегера. 10. Вірш О. С. Пушкіна, який став популярною революційною пісню. 11. Композитор, автор музичної першого ниргізького національного балету. 12. Музичні знавання, які відбувалися під час урочистих ігор у Стародавній Греції. 16. Опера Ж. Массне. 17. Балет К. С. Хачатуряна за мотивами однойменної назви Дж. Фодарі. 20. Великий колектив музикантів інструменталістів. 22. Радянський музикант, лауреат Ленінської премії. 23. Струнний смичковий інструмент. 29. Мандрівний народний співець-поет на Україні. 30. Відомий іспанський скрипаль і композитор. 31. Сила звучання музики. 32. Автор опери «Себастьянпольці». 35. Старовинний французький жвавий танок. 36. Народний пост. співець і музикант у азербайджанців і вірменів. 38. Найвідоміший музичний діяч. 39. Рух людей по колу зі співом і танцями. 43. Чоловічий голос. 44. Мелодійна, пісенна основа в музиці.

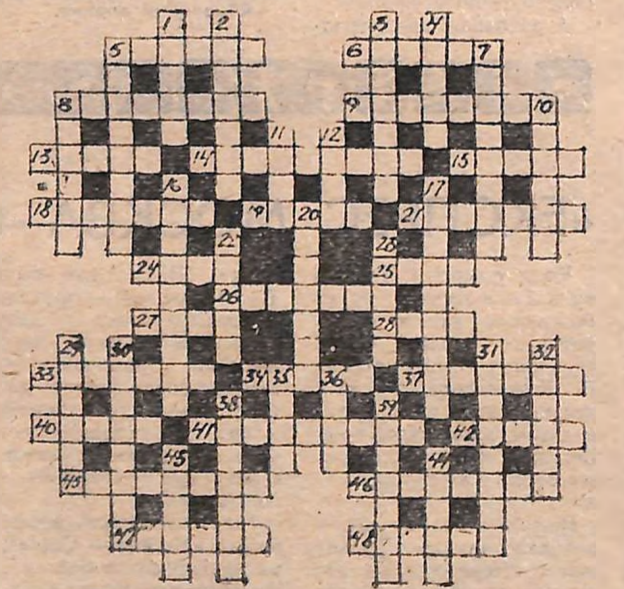
Склав В. НЕЧИПОРЕНКО. м. Знамянка.

Кросворд «Музичний»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Пристрій для вправ танцюристів. 6. Азербайджанський радянський композитор. Герой Соціалістичної Праці. 8. Видатний російський композитор і педагог. 9. Соліст Ленінградського театру опери і балету, народний артист СРСР. 13. Танцювальний костюм. 14. Балетмейстер. 15. Український вокально-інструментальний ансамбль. 18. Механізм для зміни довжини каналу духового мундштучного музичного інструмента. 19. Визначний діяч радянського театру опери. 21. Клавішні музичний інструмент. 24. Італійський композитор, учасник руху Опору. 25. Ім'я головного героя однієї з опер О. П. Бородіна. 26. Радянський балетмейстер, постановник танцювальних композицій на відкритті і закритті Московської Олімпіади. 27. Фортепіанна п'єса з «Дитячого альбому» П. І. Чайковського. 28. Героїня балету С. Н. Василієна. 33. Ударний музичний інструмент. 34. Узагальнене відтворення в музиці явищ дійсності і душевного світу людини. 37. Співа, що виконують по черзі два хори або соліст і хор. 40. Симфонічна сюїта М. А. Римського-Корсакова. 41. Радян-

ський композитор, автор опери «Роза вітрів». 42. Старовинна назва великого барабана. 45. Попередник фортепіано. 46. Весела театральна п'єса з кількома музичними номерами. 47. Шотландський народний танець. 48. Український народний герой, якому присвя-

тв свою сюїту композитор П. О. Коцицький.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА: 316050, МПС, м. Кировоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; агропосень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить в вівторок, четвер і суботу Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.